

तत्तु चर्जयेत् । “निमन्त्रयेत् पूर्वेद्युर्गोष्ठाणां तान्वा न
युधिः । तैवापि संयतेर्भाष्यम् समीवाक्कायकर्मभिः”
वाच्यं । “पूर्वेद्युरपरेद्युर्वा आश्रयकर्मण्यु पश्यते । निमन्त्रयेत्
तत्रवरान् सभ्यं विप्रान् यद्योदितान्” मनुः । “पूर्वेद्युर्नि-
वेदनम् वेदनं परेद्युर्हितीयं, तृतीयमामन्त्रणम्” व्याप-
कम् । “निवेदनं शोभया आश्रयं कर्तव्यं तत्र भवन्तो
निमन्त्रणीया इत्येवंरूपं निवेदनम् । द्वितीयं वेदनं
त्वामहं निमन्त्रये इत्यनेन निमन्त्रणम् । त्वयि आश्रयकं
करिष्ये” इति तृतीयमनुज्ञापणरूपम् । आ० त० रघु०

निमय ५० नि+मि-यच् । परिवर्तने दूष्यान्तरदानेन दूष्या-
न्तरपहणरूपे विनिमये तत्र अविश्रयदूष्याणां विनि-
मयेनैव पदहणं कर्तव्यं यथा भा० शा० ७८५ । “रवा-
रवेर्निपातव्या नत्वैव स्वर्णं रवेः । कृतास्तृप्तास्तृप्तेन
तिष्ठाधान्येन तत्त्वभाः” । अविश्रयाणि अपत्यशब्दे
२१४५० दर्शितानि ।

निमान न० निमीयतेऽनेन नि+मा-ल्युट् । मूल्ये “संख्या-
यागुणस्य निमाने मयट्” या० “निमानं मूल्यम्”
वि० को० ।

निमि ५० अतिवशे । दत्तालेयपुत्रे “आयम्भुवोऽतिः कौरव्य !
परमर्षिः प्रतापवान् । तस्य वंशे महाराज ! दत्तालेय
इति स्मृतः । दत्तालेयस्य पुत्रोऽभूजिज्ञिर्नाम तपोधनः”
भा० वृत् ११५० । २ कौरववंशे भाविन्दपभेदे “दृष्ट-
पाणिर्निमित्तस्य क्षेमको कविता ततः । क्षेमकं प्राप्य
राजानं संस्थां प्राप्यति वै कलौ” भाग० १।२१।१।
ज्ञापरयुगीये अचुरांगन्तपभेदे “अक्षप्रपातने चैव निमिहं-
सच दानवौ” हरिवं० १११५० । ४१ च्छात्राङ्गवशे न्यपभेदे
“आसीद् राजा निमिर्नाम इक्ष्वाकुर्नाम महारथनाम् । पुत्रो
ज्ञादशमो वीर्ये धर्मे च परिनिष्ठितः” रामा० ७०५५ स०
तत्र वसिष्ठस्यापेन विदेहप्राप्तिकथा “यस्मात्त्वयन्
हतवान् मामवस्थाप्य पार्श्वि ! । चेतनेन विनाभृतो
देहस्ते पार्श्विवैद्यति । तत्त्वर्गान्ते तस्य सर्वभूतानां नेत्रेषु
निमेषरूपतया स्थितिकथा “समीताश्च सुराः सर्वे निमि-
चेतस्तदाऽब्रुवन् । वरं वरय राजर्षे ! क्व ते चेतो
निक्षिप्यताम् । एवमुक्तः सुरैः सर्वे निमिचेतस्तदाऽब्रवीत् ।
नेत्रेषु सर्वभूतानां वसेयं सुरसत्तमाः ! । वादमित्येव वि-
बुधा निमिचेतस्तदाऽब्रुवन् । नेत्रेषु सर्वभूतानां वायु
भूतहरिण्युधि । त्वमुक्ते निमिषिष्यन्ति चक्षुर्नि पृथि-
वोपते ! । वायुभूतेन चरता विन्दुमार्गं सुष्ठु चक्षुः”

निमित्त ति० नि+मि-क्त । समदीर्घविस्तारपरिमाणयुक्तं
निघञ्शब्दे दृश्यम् ।

निमित्त न० नि+मिद-क्त । “अनात्मनेपदनिमित्ते” पा
श्रुतनिर्देशात् न दृश्य नः । १ हेतो रचिह्ने च व्यमरः
“निमित्तेषु च सर्वेषु ह्यप्रमत्तो च भवेत्तरः” स्मृतिः
“मयैव पूर्वं निहता धार्तराष्ट्राः निमित्तमात्रं भव
सर्वव्यापिह” गीता “अतः कालं प्रयच्छामि निमित्तं
कर्मणापिह” ति० त० भविष्यपु० “माहपत्यतिथीनाञ्च
निमित्तानाञ्च सर्वशः । अहोऽनमज्जुवांशो न तस्य फल-
भाग् भवेत्” ति० त० भविष्यपु० । ब्रह्माण्डे “निमित्तानि
च संवन्ति शुभाशुभफलदयम्” “निमित्तं मनश्चतुरा-
दिप्रवृत्तौ” इत्यामलकम् । शुभाशुभफलके श्यकुने
“निमित्तानि च पञ्चाभि विपरीतानि केशव !” गीता
४ फले अहोऽत्र “निमित्ताद् कर्मयोगे” वार्त्ति० निमित्त-
मिह फलम् । ५ निमित्तनिघ्ने नैमित्तिकं निमित्तनिघ-
यादागतम् । ६ शरव्ये च शब्दार्थचि० स्वार्थे क तत्त्वादे
संज्ञायां कन् । निमित्तक चुम्बने शब्दमात्रा ।

निमित्तकारण न० कर्म० । नैयायिकमते समवायिकारणाऽ-
समवायिकारणभित्तकारणे तथाहि घटादौ अस्तिवादि
समवायि कारणम् कपावहयचंगोगोऽसमवायिकार-
णम् । कुकावचकदण्डवृद्धिलक्षणादि निमित्तकारणम् ।
एवमदृष्टादि कालादि च । एवमन्त यथायथसंज्ञेयम् ।
निमित्तकृत् ति० निमित्तं शकुनं रतेन करोति कृ-किण्
तृक् । रवेण दृष्टादुष्टशकुनकारके काले राजनि० । तस्य
रवेण शकुनस्य कृत्वात् तयात्वम् । काकस्तयम् १८४४
५० दृश्यम् ।

निमित्तबध ५० निमित्तेन रोधादिहेतुना बधः । ‘रोधादि-
निमित्ते । नवादेर्बधे तत्र प्रायश्चित्तादि प्रा० त० उक्तं यथा
“रोधादिनिमित्तकप्रायश्चित्तम् । तत्राह्वराः “रोधने
बन्धने चापि योजने च गवां बजः । उत्पाद्य मरणं
वापि निमित्तौ तत्र लिप्यते । एतच्चरेद्बोधवधे द्वौ
पादौ बन्धने चरेत् । योजने पादहीनं स्थाप्येत् सर्वं
निपातने” । निमित्तौ लिप्यत इति यथाकथञ्चित् मरण-
निमित्ततारतम्येन “यो भूय आरभते ताकान् फले
विशेषः” इत्यापस्तम्बवचनात् प्रायश्चित्तविशेषं लिप्यते
तद्विशेषात् प्रायश्चित्तविशेषमाह पादचूरेदित्यादि । रोधः
शोभायाः मोराकारप्रकारनिर्गमविरोधः । बन्धन-
वधवावन्धनमकावन्धनम् । योजनं हस्तशकटादौ